



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi**

**Puente, Luis de la**

**Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42916**

illorum cordibus ardens adinueniebat, ut seipsoſ persequerentur, dureque tractarent: conantes sancta quadam emulatione alij alios excellere. Et qui sanctum hunc Patrem nouerunt, affirmant, eum hac in re alios excelluisse. Qui cum ferè semper esset Superior, maiorem habebat ad magnas pœnitentias præstandas authoritatem & libertatem. Adeò ſeueras quotidie in toto corpore à pedibus usque ad caput disciplinas faciebat, ut Tyroneſ Metinæ, per modum exaggerationis dicerebant, quod faceret tremere totum illud latus domus in quo illas faciebat. Fuitque opus, ut Provincialis terminū illi præſcriberet ac limitē: & Cōfessarij aduertentes, quod ex mala corporis tractatione ſenſim imminueretur, & cōſumeretur cilicijs, abſtinentijs, & in affere cubationibus, illum iuſſerūt omnia hæc moderari, ne ſalus, & ipſa eius vita consumeretur, ſicut multis alijs ex noſtriſ eadem ex cauſa euenit.

## §. II.

**N**EC ſatis ſibi existimabat eſſe hanc extenſam corporis & lenſuum mortificationem; ſed maiori adhuc cura ac diligētia ſtudebat propriæ voluntatis mortificationi, utpote prætantiori, maioriſque momenti, ad profeſtum in ſpiritu, & in omni virtute; & ad maiorem cum diuina voluntate in rebus omnibus conformatitatem: quod eſt ſupremum perfectionis culmen. Et hoc nomine hunc ei ſenſum dedit Dominus, quem in ſuo refert libello, sermonem de ſeipſo tanquam de tertia perſona faciens intellexit, inquit, Deum Dominum noſtrum

„strum nolle, nos rebus huius mundi oblectari: quia facile voluntas eas sequitur; nec vult, nos id sequi, quod voluntas propria suggerit; sed contrarium amplecti; nec illa re nos oblectari, nisi ē cælo & à manus sua veniente; sicut ut Figulus lutum comminuit, calcat, & huc illic vertit, donec mollescat: ita Dominus noster in suis operibus adeò exactus, vult nostram voluntatem ipsius voluntati subiectam valde acre signatam, ideoque eam terit, & inuertit, donec sit valde mollis, ac facilis, & ad nutum ipsius prompta & subiecta, quemadmodum est quus fessori suo: quamuis si quod opus rude aut crassum sit conficiendum, necesse non sit lumen esse adeò facile & tractabile. Quod mystérium adeò magnum, ait, cum prædicta illa persona intellexisset, valde fuit admirata; ac per illum magna Dei experta in se beneficia: hæc ille in suo libello. quibus verbis aperè satis ostendit, se re ipsa executum hoc documentum, & copiosum ex eo fructum collegisse. Et ita verè suam voluntatem valde mortificabat, etiam in rebus aliàs bonis, si illum à melioribus retardabant, quemadmodum superius aduertimus, cum diceremus de eius anxietate, ut posset tempus habere pro oratione: quia hoc nomine deservat, & abstinebat ab agendo cum proximis: & cum diuina inspiratione cognouisset, anxietatem illam ab amore proprio procedere, quo propriam quietem, & solarium potius quereret, quam purum Dei obsequium: ita anxietatem illum mortificauit, ac vicit, ut cum magna delecta-

lectatione occasiones amplecteretur agendi  
cum proximis, existimans, se ibi maius Dei ob-  
sequium, quod querebat, inuenturum. Quare  
perpendens illam quam Apostolus flens dixit sen-  
tentiam, *a quod multi essent inimici crucis Christi*, a Phil. 3. 18.  
loquens cum ipso Christo dicebat: ex nunc Do-  
mine protestor, meam animi quietem nolle in  
eo ponere, ut plus temporis conqueram ad mea  
desideria etiam bona explenda; sed in mei ip-  
sius iactura propter te; non in eo, ut plus mi-  
hi tribuas, quam habeam, nec in sanitate, aut  
commoditate alia habenda: sed in eo, quod ti-  
bi placet. & quod tu fueris in hoc liberalior, eò  
maiis studium fauoremque tuum erga me in-  
terprabor: eò quod sim tuæ crucis amicus, &  
cupiam Apostoli tulachrymas temperare. non  
iam igitur consolationem meam in eo ponam,  
ut faciam quod ego volo; sed in eo, quod tu vis.  
malo non offerre tibi aliquid, quam tempus fu-  
rari, ut id faciam. Hac animi fortitudine pri-  
uabat se hic vir Dei suis solatijs & spirituali-  
bus delicijs: ut magis Deo placeret. quod fit,  
cùm sancta eius voluntas executioni mandatur.  
Eadem quoque animi fortitudine proprium iu-  
dicum, honorem, & opinionem mortificabat;  
& vniuersim quamcunque haberet ad creaturas  
propensionem & affectum, qui quoctunque modo  
posset feruentem suum in Christum amorem im-  
minuere. Pater quidā illi familiaris retulit: quod  
cum aduerteret eum per dies aliquot continuè  
cogitabundum, quasi aliquid sibi deesset, aut ali-  
quid pateretur: causam interrogauerit, qui re-  
spondit: cōtendo in me ipso efficere, ut ita viuam,  
quam

quasi essem in Africæ desertis; & vt cor meum ita sit ab omnibus huius vitæ rebus, & humanis personis expeditum, sitque adeò solum, & à creaturis separatum, atque si re ipsa in desertis locis habitarem. Et ita reuera id à seipso obtinuit, vt inferius apparebit: quod est indicium continua ac feruentis internæ, & externæ mortificationis eius. Ex quo oriebatur vt continuè se ipsum quasi persequeretur, sibiique negaret quidquid natura appeteret, non solum in rebus maioribus, sed etiam in minutissimis: dicebat enim, substantiam mortificationis in eo consistere, vt in rebus omnibus etiam minimis adhibeat; vt non solum rectus ac perfectus in ipso statu suo esset, sed etiam eius minutis, sponsam æmulando, cuius

b Cant. 5. 5. b manus stillabant myrrham, & digitis usque ad extremitatem pleni erant myrrha probatissima.

c Iohn. 19.

30.

racu-

raculum gratiæ Dei: cuius virtute, qui antè nos oppugnabant, ac lœdebant, iam prosunt, & adiuuant.

Ex eadem mortificatione procedebat exterior eius compositio adeò iucunda & religiosa, vt ex se efflaret odorem quendam sanctitatis, ipsumque aspicientes, etiam componeret: eius modestia, erat magna; vultus hominis poenitentis, & in Deo suo existentis; oculi non nihil sublachrymantes; & grauitas quædam neminem offendens, sed omnibus amabilis, eò quod vultum gereret lætum, absque tristitiae indicijs, etiam si multæ eius causæ adessent. Multi viri graues affirmabant, non solum se illius verbis iuuari, sed vel sola eius præsentia; Et quod talis esset modestia, & sanctitas quæ in eo elucebat, vt in eo rectè videretur habere locum quod S. Job de se dixit:

*d lux vultus mei non cadebat in terram, nihil enim faciebat, quod pudorem illi adferret, aut à sua grauitate & authoritate degeneraret: qui est perfectæ mortificationis effectus, tenentis affectus omnes interioris hominis motusque exterioris intra certos limites.*

DENIQVE velemens studium ac desiderium, quo Sanctus hic vir cupiebat habere semper spiritum suum cum Deo coniunctum per continuatum amorem, & familiaritatem, cum eius maiestate, prodit, quantam vim & affectum adhiberet in mortificatione sui ipsius: quia est fortis, vt e Cant. 8.6.  
*mors dilectio, ac dura sicut infernus siue sepulchrum ipsa emulatio, ad extinguendum planeque destruendum quidquid hanc cum suo dilecto vnionem impedit: adeoq; est profusa ad dandum quidquid*

D

peti-

petitur, quod possit assequi, quod diligit, ut nihil omnino neget, quamvis pretiosum, aut poenale, aut insipidum, & ingratum sit. Hoc ipsum explicabat ipse Pater, exemplo Sichem cupientis Di-

*f Gen 34.11.*

nam ducere vxorem, nam ex vehementi amore erga illam, f dixit ad Patrem, & fratres eius, quæcunque flatueritis, dabo: augete dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tan-tum date mihi pueram hanc vxorem: & quidem opere ipso præstis, quod obtulerat. nam potentiibus, ut ipse, & totus eius populus circumcidetur, amor tantam ei dedit eloquentiam, ut persuaderet toti populo, ut omnes annuerent, & circu-ciderentur: ita qui serio vnitatem cum diuina Maiestate desiderat, ingenuè & liberaliter offert, quæcunque hoc nomine ab ipso petantur: modicum reputans, quidquid peti possit. Et quoniam Deus pro pretio doteque principaliter perit spiritualem cordis circumcisionem, & perfectam a-

moris proprij totiusq; populi, appetitionum scilicet, & passionum mortificationem, ad omnia hæc præstanta merito se offerre debet: tantamq; adhibere in persuadendo efficaciam, ut omnes animæ facultates, ac sensus libenter circumcidant,

ac remoueant quæcunque superflua, & hoc sibi ducere debet honori & authoritati gloriarique, quod in se valde exprimat ac referat Christum Dominum nostrum, eiusq; Sanctos Apostolos ac discipulos. Et cum aliquando meditaretur verba

*g Ioan.19.25* illa S. Ioannis: g Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius &c. hunc sensit internum motum: existente Christo Domino nostro in cru-ce, duxerunt sibi honori qui ipsius erant, ut starent prope

DE IPSIVS MORTIFICATIONE. 51

prope crucem: eoq; maiori honori & commodo proprio tribuebat, quod magis propè illam essent, id quod illis prouenit ab Spiritu Christi operante in ipsis, quod in eodem ipso Christo. Ipse pendet in cruce, eiusque mater ac iusti sunt prope: at mater ipsa propior: peccatores autem remoti manent ab ea: ac propterea dixit David: h *longè* <sup>h Psal. 118<sup>a</sup></sup> 155. à peccatoribus salus.

C A P V T V.

EMISIT TRIA VOTA, CASTITATIS, Paupertatis, & Obedientiae:  
quæ perfecte semper conti-  
stodiuit.



VONIAM Societatis Institutum obligat suos ad agendum A N N O 1557: cum omni genere proximorum, etiam perditorum, hereticorum, aut infidelium, ut eos ad Deum suum reducat, eorumq; animas saluent, constituit, sedq; Apostolica & S. Concilium Tridentinum approbavit, ut Novitij exactè probentur, non solum per unū annum, ut in reliquis Religionibus sit, sed per duos etiam integros: quibus finitis edant tria vota, Paupertatis, Castitatis, & Obedientiae: quæ, licet solennia non sint, sufficiunt ramen ad hoc, ut tales verè sint Religioſi, quemadmodum expressè definiuit ac declarauit Gregorius XIII. ac proinde obstricti manent, quod in ipsis est, ad vitam in ipsa Societate perpetuam ducens

D 2

ducen-